

Копродукција Народног позоришта Пирот и Народног позоришта Ниш



НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ  
НИШ



Република Србија  
Министарство културе и информисања

Стеван Бодрожа

Рођен је 1978. године у Београду. Завршио је Позоришну режију на Факултету драмских уметности у свом родном граду. Више од петнаест година професионално је активан на позоришним сценама у Србији, Црној Гори, Босни и Херцеговини и Аустрији. Радио је у Београдском драмском позоришту, Битеф театру, Народном позоришту у Београду, Атељеу 212, Малом позоришту "Душко Радовић", Драма и опери "Мадленианум", Црногорском народном позоришту, Мостарском театру младих, Босанском народном позоришту у Зеници, Театру Нестроухоф-Хамаком и Хундстурм театру у Бечу као и у низ других позоришта. Девет година предавао је на Факултету драмских уметности у Београду.

Режирао је текстове значајних класичних као и савремених писаца. Неке од драма које је поставио на сцену су: "Медеја, материјал" Хајнера Милера, "Прометеј у оковима" Есхила, "Ифигенијина смрт у Аулиди" Еурипида, "Учене жене" Молијера, "Госпа од мора" Ибзена, минијатуре Самјуела Бекета.... Од савремених текстова режирао је драму "Господин" Филипа Лолеа, "Лице од пламена" Мариуса фон Мајенбурга, "Мала Геза" Јаноша Хаја, "У самоћи памучних поља" Бернар Мари Колтеса, "Ласице" Бојане Мијовић, "о.REST IN PEACE" Јетона Незираја, "Млијеко у праху" Драгане Трипковић, "Пупољци" Сање Домазет (по мотивима поезије Васка Попе), "Смећарник" Косте Пешевског и многе друге. Са својим представа учествовао је на многобројним фестивалима од којих су најзначајнији: Фестивал Јоаким Вујић, МЕСС, Битеф фестивал, Југословенски позоришни фестивал у Ужицу, Фестивал босанско-херцеговачке драме, Бијенале црногорског театра... Двоструки је добитник награде за најбољу режију на Фестивалу Јоаким Вујић, а једанпут на Фестивалу савремене босанско-херцеговачке драме. Награду за најбољу режију добио је и на Фестивалу праизведби у Алексинцу.

У последњих неколико сезона остварује запажену сарадњу са Установом културе "Вук Стефановић Караџић" и то на представама "Цаса Новак" Тамаре Бијелић, "Трамвај звани самоћа" (омнибус из пера Мине Ћирић, Галине Максимовић, Маше Радић и Неде Гојковић), "Трезнилиште" (по мотивима драма "Мурлин Мурло", "Бајка о мртвој царевој кћери" и "Праћка" Николаја Кољаде), "... и остали" (такође омнибус из пера Мине Ћирић, Галине Максимовић, Неде Гојковић и Маше Радић) и "Код шејтана или једна добра жена" Сање Савић. У Београду је својевремено учествовао у оснивању Пароброд театра. Живи, углавном, у Београду.

(010) 321-587 и 322-677

pozoristepi@gmail.com

www.narodnopozirotstepirot.rs

Директор:

Градимиr Филиповић

Организатори:

Слађана Петровић

Дејан Глишић

Биљана Србљановић

# БАРБЕЛО, О ПСИМА И ДЕЦИ

Режија: Стеван Бодрожа

400. премијера, 79. сезона 2022/2023.



## Биљана Србљановић БАРБЕЛО, О ПСИМА И ДЕЦИ

Режија и дизајн светла: **Стеван Бодрожа**

Сценограф: **Весна Поповић**

Костимограф: **Милица Коларић**

Композитор: **Стефан Филиповић**

Сценски покрет: **Кренаре Невзати**

Идејно решење плаката и програма: **Милица Коларић**

Фотографија: **Андреј Јовановић**

Суфлер и инспицијент: **Маја Јоцић**

Светло: **Александар Гроздановић**

Тон: **Андрија Андрејев**

Гардероба и реквизита: **Маријана Живковић**

Кројачки радови: **Бојан Лилић**

Израда декора: **Никола Комазец**

Шеф технике: **Милан Ћирић**

Декоратер: **Драган Величковић**

ПРЕДСТАВА ЈЕ СУФИНАНСИРАНА ОД СТРАНЕ МИНИСТАРСТВА КУЛТУРЕ  
И ИНФОРМИСАЊА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

## ЛИЦА

Милица

**Милица Филић**

Мила

**Данијела Ивановић**

Милена

**Евгенија Станковић**

Драган

**Александар Алексић**

Драго

**Зоран Живковић**

Зоран

**Александар Радуловић**

Марко

**Милан Накв**

Кучкарка

**Александра Стојановић**

Докторка

**Наталија Гелебан**

Наратор/Луталица

**Марко Павловски**

## Реч редитеља

"Барбело - о псима и деци" је драмска балада о усамљености, туги, љубави која није стигла на праву адресу, и зато није помогла онима којима је била намењена да издрже тешко време постојања. Душе јунака ове драме дозивају се у густој магли самоће, лутају по њој, и понекад им је једини путоказ лавез паса, јединих бића која у том и таквом свету носе принцип љубави и давања. У пејсажу градске отуђености, који необично дирљиво и поетично слика Биљана Србљановић, мимоилазе се они који би требало да буду блиски, отац и син, муж и жена, али настају нека нова сродства, она која су бирана, она која се рађају из повезаности коју само најдубља туга може међу људима да створи. Пасторак и маћеха, кроз борбу са депресијом и осећајем бесмисла, постају мајка и син, бескућник кроз љубав коју је разменио са својим псом постаје светац који блиста на дистопијској фресци прљавог града. Ипак, испод свега тога, као и у многим другим драмама Биљане Србљановић извирују дубоки, скривени системи, који за последицу имају тако тешке људске судбине. Ми нисмо само заробљеници наших појединачних судбина, ми смо такође заробљеници менталитета, научене беспомоћности, страха од невидљивог свеprisутног непријатеља, страха због ког се плашимо да се променимо, историје која нас је учила да је појединчева срећа мање битна од доминантног друштвеног и политичког наратива. Комад Биљане Србљанови дубоко је ангажован на невероватно интиман и лирски начин, он говори о друштву које није свесно да је саткано од несрећних, напуштених, љубави жељних људи, који јако тешко пружају руку, или срце, једни другима. Толику тугу, помешану са вером да човек ипак може пронаћи срећу, на најнеочекиванијим местима, покушали смо да досегнемо у овој представи.

**Стеван Бодрожа**